

ŽIVOT

Ateisti (ne-katolici) u katoličkim školama – što ih je privuklo za upis?

FOTO: PIXABAY

Katoličke škole u Hrvatskoj najviše upisuju katolici. No, svake se godine u tim školama nađe i pokoji učenik ne-katolik. U sklopu novinarskog projekta „Katoličke škole – mjesta izgradnje dijaloga i širenja ekumenizma u hrvatskom društvu“ doznajemo zašto su upravo učenicima ne-katolicima i njihovim roditeljima katoličke škole toliko privlačne.

29.10.2023. / 09:13 / Branimir Gubić

„Izgradnja vjerničkog identiteta učenika katoličkih škola nije povezana s isključivošću prema drugima i drugačijima, nego upravo obrnuto: koliko više učenici rastu u vjerničkoj svijesti da je svaki čovjek Božje stvorenje, za koja je Isus Krist umro, posvjedočivši koliko je za njega svaki čovjek dragocjen, tim više učenici poštuju i prihvaćaju jedni druge. Usvojiti to kao sastavni dio svoga vjerničkog identiteta znači živjeti poštovanje, otvorenost i dijalog sa svakim onim koji je drugačiji, koji mu zbog toga nije neprijatelj ili ugroza, nego obogaćenje. Ekumenska i dijaloška dimenzija sastavnice su odgoja u katoličkim školama, kojima se daje velika pozornost. Razumljivo je stoga da katoličke škole nisu otvorene samo za katoličke vjernike, nego za sve, ali uz uvjet da oni koji ih upišu prihvaćaju njihov cjelovit program kao sastavni dio izgradnje svoje opće kulture“, rekao je u nedavno objavljenom [intervjuu](#), koji je sastavni dio ovoga projekta, požeški biskup i predsjednik vijeća Hrvatske biskupske konferencije za katolički odgoj i obrazovanje mons. Antun Škvorčević.

Slijedom navedenog donosimo razgovor s dvije majke čija djeca su kao ne-katolici upisali katoličku školu. Od njih doznajemo zašto je njima i njihovoj djeci katolička škola bila izbor za upis te što ih kod njih toliko privlači.

Napominjemo kako je teško bilo stupiti u kontakt s ne-katolicima s obzirom da nisu željeli javno istupati, a neka djeca radije su „angažirala“ svoje majke

da u njihovo ime kažu nekoliko riječi o razlozima upisa u katoličke škole.

S obzirom na taj izazov, uspjeli smo ostvariti komunikaciju s jednom majkom djeteta koje polazi Katoličku osnovnu školu „Josip Pavličić“ u Rijeci te s majkom djeteta koje polazi Žensku opću gimnaziju Družbe sestara milosrdnica s pravom javnosti u Zagrebu.

„Kada smo birali škole, jer nismo bili zadovoljni prethodnom (koja slovi za vrlo uspješnu i ambicioznu školu, ali nam se tijekom više godina pokazala kao loša podloga i nekvalitetan temelj u nastavku školovanja), radili smo to zajedno s djetetom. Posjetili smo dvije škole koje su nam zbog položaja najviše odgovarale i odmah nas je više privukla katolička osnovna škola u Rijeci – interijer, ljubaznost i pristupačnost svih zaposlenika, ustrojstvo i osobni angažman ravnateljice Jasne Bukete da nam školu prezentira u najboljem svjetlu. Sve je to ostavilo snažan dojam na naše dijete koje je već u autu reklo: ‘Mama, našli smo školu!’. Godinu dana s odmakom, jako je zadovoljna (posebno svojom razrednicom i većinom predmetnih profesora), odlično uklopljena i dalje voli svoj izbor i nama je zahvalna što smo je u tome podržali“, svjedočanstvo je majke (podaci poznati uredništvu) čije dijete ide u riječku katoličku školu iako učenica, kao i cijela obitelj, nisu katolici.

Istaknula je kako je segment vjere u njihovom slučaju svakako dobrodošao, „s obzirom da nam je dijete vrlo radoznalo i otvoreno te smatramo da učenje o pozitivnim ljudskim i životnim vrijednostima može samo obogatiti život.“

Kaže da svakako preporučuje ovu katoličku školu svim roditeljima, ne samo praktičnim vjernicima „jer smo se i samo uvjerali da su vrata otvorena svima. To nam je bio prekrasan odlučujući moment u izboru – širina mogućnosti, a ne, kako mnogi misle (i mi ranije, moram priznati) uski krug interesa i fokus na vjerske sadržaje. Smatramo da su roditelji zadovoljni samo ako su i djeca sretna, a u našem slučaju je to obostrano i vrlo vidljivo. Dodatni sadržaji koje škola nudi, bilo kroz izborne predmete ili fakultativnu nastavu ili kroz redovni program, više su od očekivanog i naše je dijete prigrlilo mnoge aktivnosti koje su vrednovane zbog samog sudjelovanja, stvaranja zajedništva i pozitivnih novih iskustava, više nego izvrsnih rezultata. Biti dio skupine koja ima zadatak samo se dobro zabaviti, naučiti nova znanja i vještine i napraviti nešto lijepo i za širu zajednicu – vrijedi više od petice u e-Dnevniku.“

Naglašava da vjerski sadržaji koji su utkani u svakodnevicu, ni na koji način ne opterećuju djecu te da su često poticaj na razmišljanje i razgovor. „Djeca se ne osjećaju manje vrijedna ili nedovoljno važna zato jer nemaju svete

sakramente (a to nije bio slučaj u prošloj školi...). Jednako i ravnopravno sudjeluju u svim aktivnostima i doprinose ukupnoj, pozitivnoj slici škole“, poručila je ova majka uz riječi zahvale Ravnateljici: „Hvala za odličnu školsku godinu!“

Druga majka koja je pristala na razgovor je Adriana Vuletić, čije dijete polazi Žensku opću gimnaziju Družbe sestara milosrdnica s pravom javnosti u Zagrebu. Istaknula je da je njezino dijete imalo posebnu želju upisati upravo navedenu srednju školu, a ona kao majka prema toj školi gaji iznimno povjerenje. Vuletić kaže da je za katoličku školu čula od nećakinje, tj. njezine prijateljice koja je za školu imala samo riječi hvale. To se i potvrdilo s obzirom da je istaknula da ima odličnu komunikaciju s razrednicom, ali i ravnateljicom.

„Moje dijete ja jako zadovoljno katoličkom školom. To između ostaloga vidim jer dosad nisam imala potrebu razgovarati s drugim profesorima jer je očito sve u redu“, svjedoči te preporučuje ovu katoličku školu svima jer škola ne inzistira na sudjelovanju u katoličkim obredima, iako ih ima, a program škole je na visokom nivou. Slijedom izrečenog smatra da je Ženska opća gimnazija Družbe sestara milosrdnica s pravom javnosti u Zagrebu svakako mjesto susreta i izgradnje dijaloga.

„Najviše mi se u ovoj katoličkoj školi sviđa što nema previše učenika te se stoga profesori mogu bolje posvetiti učenicima“, istaknula je Vuletić. Koliko joj je poznato iz razgovora s kćeri, ali i po vlastitom iskustvu, sviđa joj se obiteljska atmosfera u školi te posebno ističe kodeks odijevanja. Kaže kako bi voljela da se Sveto pismo, kao Božja riječ, više implementira u obrazovni proces, jer je Božja riječ temelj života. Iako, kazala je nadalje, vidi se da škola prema svom identitetu i prema svom poslanju u svom vrijednosnom sustavu itekako svjedoči da je katolička.

Na kraju razgovora dodala je i vlastito iskustvo u srednjoj školi, odnosno u mlađim danima, kad se i sama tražila. „Dok sam bila *teenager* mislila sam da je dovoljno za vjeru samo pohađati vjerske obrede. No, tek kasnije sam u životu susrela živoga Boga. Vjerujem i nadam se da su katoličke škole potencijalna mjesta susreta sa živim Bogom“, svjedoči Vuletić.

S obzirom na svjedočanstva ovih dviju majki, ne čudi zašto su katoličke škole zanimljive svim učenicima i njihovim roditeljima, bez obzira na vjersku pripadnost. Budući da u Hrvatskoj postoje 24 katoličke škole, a najavljena su osnivanja i novih škola, u idućem članku čitamo zašto sve više roditelja želi

upisati svoju djecu u navedene škole te zašto im je odgoj važniji od samog obrazovanja.

— — —

Autor: Branimir Gubić, vanjski suradnik Hrvatske katoličke mreže
(branimir.gubic@hkm.hr)

* Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

Ključne riječi: katoličke škole

Daljnje korištenje vijesti u medijima samo uz prethodno odobrenje izdavača.
Sva prava pridržana © 2018 - 2023 Hrvatska katolička mreža